

Rất nhiều đßc giß nßi gißn sau khi đßc bài “Dân Chè Cho Ai?” Bài này trích từ mßt mßng lßi trong nßc. Vì tác giß bài đó vißt rßng hißn nay tßng nßi trí thßc đßn các nông dân Vißt Nam không ai cßn tranh đßu cho tß do dân chè cß. Sßng đßi chß đß Cßng Sßn đßc tài bây giß là sßng lßm rßi!

Chßc mßng lßi X-Cafe đßng bài đó lên cũng có ý mußn cho đßc giß suy nghĩ và thßo lußn, cho nên ngay sau đó hß đã đßng bßc thß lßi gißn đß rßng: Dân Chè Cho Tui! Chúng tôi sß đßng luôn thß trß lßi này.

Nhßng đây là mßt câu hßi đßng suy nghĩ và bàn bßc. Thßt sß, khi đòi hßi xã hßi phßi sßng dân chè, chúng ta mußn cho ai hßng tß do dân chè? Khi đß cußc chßi dân chè thì ngßi ta phßi có quyßn bàn bßc, quyßn quyßt đßnh bßng lá phißu, ý kißn nào đßc nhißu phißu thì thßng thß, đó là nhßng thß tßc bình thßng cßa trßn đá banh này. Vßy trong chß đß Cßng Sßn hß cũng nói đßn dân chè thì có ai đßc sßng theo nhßng quy tßc, nhßng thß tßc cßa cußc chßi dân chè hay không?.

Mßt vß đßc giß vißt rßng khi đßng Cßng Sßn nói đßn dân chè, thßc ra hß chß giành nhßng quyßn dân chè cho ngßi trong đßng cßa hß mà thôi. Ngßi ngoài, tßc là toàn thß dân chúng ngoài đßng, không ai đßc hßng nhßng đßc quyßn đó!

Nhßng nói nhß vßy cũng lßm nßa. Vì ngay trong nßi bß đßng Cßng Sßn,   Liên Xô đßi trßc cho đßn   Trung Cßng và Vißt Nam bây giß, hß có cho các đßng viên đßc thi hành các quyßn dân chè trong nßi bß đâu? Chß trong các đßng chính trß tßi các nßc tß do dân chè thì các ngßi vào đßng mßi đßc đßi xß theo các quy tßc dân chè.

Trong các đßng Cßng Sßn, chß có các lãnh tß đßc quyßn bàn lußn và bß phißu vßi nhau thôi, và hß gßi đó là lßi Dân Chè Tßp Trung! Nói Dân Chè Tßp Trung nghe nó cũng kß cßc nhß nói Ấn Cßm Bo Bo vßy. Ngay trßc khi hßp đßi hßi đßng Cßng Sßn, vißc chßn ngßi nào đßc tham đßi hßi là do các lãnh tß quyßt đßnh. Trßc khi hßp là Bß Chính Trß đã “bß trß” mßi vißc, đßn khi hßp các đßi bißu chß có vißc gßt đßu mà thôi. Cái lßi xßp đßt đó chßc chßn không phßi là lßi sßng dân chè.

Có thể nói ngay: Các nước do dân chủ có đời sống kinh tế cao hơn, vì các khả năng của dân chúng được do phát huy và sử dụng hiệu quả hơn. Ở Âu Châu, sau Đệ Nhị Chiến Tranh Hai các nước Đông Âu theo chế độ Cộng Sản đều có tài, trình độ kinh tế phát triển thua kém các nước phía Tây sống tự do dân chủ. Chỉ so sánh Đông Đức với Tây Đức là thấy ngay: Cùng mức dân số, cùng mức văn hóa, lịch sử, chế độ khác nhau với chế độ chính trị đều có tài hay tự do. Nhưng ngày trong các nước Tây Âu cũng có những xã hội có tài là Bồ Đào Nha và Tây Ban Nha. Sau khi nhà có tài Antonio Salazar (1932 - 1968) chết, năm 1976 Bồ Đào Nha đã lập một bộ nội Hiểm Pháp mới theo chế độ dân chủ đời mới. Tổng thống Franco ở Tây Ban Nha chết năm 1975, ba năm sau nước này cũng thay đổi, các đảng phái phát triển trong chế độ quân chủ lập hiến, và họ sống thoải mái trong chế độ tự do. Tất cả dân chủ hóa, đời sống kinh tế hai quốc gia này đã tiến triển đều theo kịp các nước khác ở Tây Âu.

Chúng ta thường nghe những người mù nịt nói chuyện về chế độ có tài nói rằng họ không cần tự do dân chủ, cần có tài mà kinh tế phát triển là tốt rồi. Nhưng phải biết rằng trên đời sống lâu dài của một quốc gia thì chính nhà có dân chủ tự do mà kinh tế nhiều nước phát triển mạnh mẽ hơn. Các chế độ có tài đều có những chế độ người cần tự do không cho sinh hoạt kinh tế tự do phát triển. Một thí dụ là tình trạng phí phạm tài nguyên quốc gia, tài nguyên thiên nhiên và sức người không được sử dụng đúng hiệu quả. Những nạn ăn cắp của công, nạn tham nhũng cần tự do người kinh doanh; hoặc chế độ chèn ép người trung thành với cấp trên mà không cần biết khả năng, phát triển tài năng giỏi mà không phát huy tài năng tốt; đó đều là những chế độ người không cho kinh tế tiến bộ.

Cho nên có thể nói vì tranh đấu thiết lập một chế độ tự do dân chủ là cho “tất cả mọi người” được hạnh phúc, nhà kinh tế phát triển cao hơn. Một nước theo kinh tế thị trường cũng không thể phát huy đầy đủ những khả năng của xã hội nếu không bỏ đi chế độ công bằng, tình thân “trung pháp,” họ thấy thoải mái, luật lệ bỏ đi quy định họ. Nhưng chế độ có tài thị trường không thể hiện được những quy tắc đó vì tình thân phe đảng.

Nhưng cuộc sống tự do dân chủ không phải chỉ có mục đích giúp mọi người sống trong nền kinh tế khá giả hơn. Điều quan trọng hơn nữa là người ta sống có nhân phẩm cao hơn, tình người tốt. Một vị góp ý kiến “Dân Chủ Cho Tôi” trên mạng Internet X-Cafe trong nước viết, “Chỉ có loài vật mới có thể tha mãi khi được ăn no, rồi ngủ kỹ, sống chết mặc bay, vật lo thân vật. Con người thì ai chẳng có một mục đích sống vui vẻ và hạnh phúc, được tự do thoải mái, được nói lên những gì mình nghĩ, mình thấy đúng?”. Đây là một mục đích của mọi người Việt Nam, nếu không tôn trọng khát vọng đó thì coi thường dân Việt Nam quá!

Còn mtt lý do nãa khiñ chúng ta phii chm dtt nhng ch đ đc tài, là lli sng tt do dân ch s b o v đ o lý cho c xã h i, c dân ttc. Mtt lý do khiñ phong ttc, đ o lý trong các nnc đc tài b suy đ i là ngiii ta không đ đc khuyñ khích sng lli ng thiñ. Trái lli, các ch đ đc tài ch làm gng xu, bng cách sng đ i trá tt trên xu ng đ i.

Nhà văn Aleksandr Solzhenitsyn, giñ Nobel năm 1970, viñt, “Chúng ta đng quên rñ ng b o lli c không bao gi đng mtt mình, nó không bao gi ttñ tti đ đc nñu đng mtt mình. Nó phii liên ktt vñi đ i trá.” ... “B o lli c tìm thñy ch trú ññn duy nhñt cãa nó là gian đ i. S đ i trá tìm đ đc b o lli c là ch nâng đ duy nhñt. Btt c k ñào coi b o lli c là phñ ng tiñ thì cũng đ u lly gian đ i làm quy ttc sng.”

Khi ngiii dân mtt nnc ttp sng chung vñi nhau trong s gi trá, sng c mtt đ i nh vñy, thñg nào nói đ i giñ nhñt thì thng tiñ nhñt, cñ nh thñ ngiii ta s mtt thói quen sng lli ng thiñ.

Cho nên mtt ch đ đc tài đ u đc c xã h i. Mtt nhà văn châu M La tinh, Mario Vargas Llosa, cũng nói, “Ch đ đc tài làm nhiñm đc tttc nhñg th mà nó nñm trong tay; tt các đñh ch chính tr cho tti mii tñ ng quan giã cha và con.”

Nhñg ai đã sng qua trong mtt ch đ đc tài thì hiñu đ đc nhñg đñu mà Solzhenitsyn hay Llaso nói tti. Ch đ đc tài là mtt th chtt đc. Nó xâm nhñp c th và đ u óc mii ngiii dân sng trong đó. Th hñt th không kñi do, chúng ta s cñm thñy khi sng trong ch đ đc tài tñh thñn bñ nhiñm đc nhñ thñ nào.

Nh vñy thì không có lý do gì mà không tranh đ u cho đng bào Viñt Nam chúng ta đ đc hñ ng thêm nhiñu quyñn tt do dân ch. Nhñg ngiii nói ngñc lli chñg qua là vì hñ đang đ đc hñ ng nhñg ññu quyñn trong ch đ hiñn nay, không muñn mtt. Nhñg nhñg ññu quyñn đó không có gì bñn chttc. Quyñn hành s có lúc bñ mtt, tài sñn có lúc cũng mtt. Đ i mình chña mtt thì đ i con cái cũng có th mtt. Vì khi xã h i không có tt do, không tôn trñg luñt pháp công bñg, ngñi dân không đ đc tt do phát biñu, không đ đc tt do chñn ngñi cai trñ, thì không có gì bñ o vñ quyñn sng cho ngñi nào cñ. Cho nên chính nhñg ngñi đang đtt câu hñi “Dân Chai Cho Ai?” cũng nên tt trñ lli mình: “Dân Chai Cho Chính Tui!” Và nên btt đ đ u tranh đ u cho tttc mii ngiii Viñt Nam đ đc hñ ng các quyñn tt do dân ch.